

Du eblajn prononcm manierojn de **c** [c] kaj [k] havas ambaŭ naturalismaj lingvoj INT kaj OCC (OCC skribas [c] ankaŭ **zz**). LSF elektis varianton [k], IDO kaj ESP varianton [c] kaj NOV uzas anstataŭ [c] **s** [s] (sentre, sigare, sisterne).

Ambaŭ naturalismaj lingvoj havas ankaŭ Romanan prononcon de **g** [g] aŭ [j] kaj la naturalisme-autonoma NOV havas [g] aŭ [ĝ]. Por skribi [j] uzas la planlingvoj aŭ **j** (LSF, INT, ESP) aŭ **y** (LSF, OCC, NOV, IDO). Naturalisman prononcon **j** [y] havas denove kaj INT kaj OCC, prononcon **j** [j] havas ambaŭ naturalisme-autonomaj NOV kaj IDO. Molaj sibilantoj [ĉ], [ŝ] mankas krom la latina en LSF kaj NOV. Fonemo [ĥ] troviĝas nur en INT kaj en ESP.

Duonvokalon, resp. bilabialon [w] havas INT, OCC, IDO kaj ESP. La grekan **z** kun prononco [z] transprenis apud la latina ĉiuj komentitaj lingvoj krom NOV, eblon skribi [z] kiel **s** havas nur OCC (krom la neklasika latina). INT havas – iom surprize – **z** prononcatan [s] kaj [z].

14.2.3. Akcento

Ĉiuj koncernaj lingvoj havas akcenton sur la antaŭlasta silabo, sed krom ESP kaj NOV ili krome havas aliajn eblojn, ekz. INT same kiel la latina sur la tria silabo antaŭ la vortfino. INT, OCC kaj IDO havas aron da esceptoj (kelkaj finaĵoj estas ĉiam senakcentaj).

14.2.4. Artikolo

Uzadon de demonstrativo anstataŭ difina artikolo laŭbezone konservas nur LSF. La nedifinan artikolon **un** havas INT, OCC kaj NOV, do la naturalismaj sistemoj. Difinan artikolon **la** havas ESP, de ĝi derivita IDO kaj la naturalisma INT. OCC kaj NOV havas difinan artikolon **li**. Ĝenerale estas la artikolo senŝanĝa, nedifina nur en singularo, difina por singularo kaj pluralo. Kun prepozicioj **de** kaj **a** ĝi havas formojn **del** kaj **al** en INT, OCC kaj IDO. Krome, IDO kunigas kun la artikolo ankaŭ prepoziciojn **di** kaj **da** en **del** kaj **dal**. Por anafore uzataj substantivoj havas IDO artikolon **le**.

14.2.5. Substantivoj

Neniu el menciitaj lingvoj transprenas latinajn substantivojn aŭtomate kun la genro. Por ili validas, ke abstraktaj kaj nevivaj aĵoj estas neŭtroj, vivaĵoj laŭsekse virgenraj kaj ingenraj. NOV havas tri genrojn: nedifinan, viran kaj inan (bove – bovo – bova).

La tendenco karakterizi viran genron per **-o** kaj inan genron per **-a** havas nur du esceptojn: en LSF ekzistas ankaŭ finaĵo **-e** (ablative) kaj ESP havas unuecan finaĵon **-o** por ĉiuj substantivoj, ĉar **-a** estas finaĵo adjektiva. Plurala finaĵo estas (krom en ESP kaj IDO) **-s** aŭ **-es**. ESP transprenas grekan finaĵon **-j**, kiun IDO transformas en italecan **-i**.

La fleksio estas prepozicia, post prepozicioj staras nominativa formo. Akuzativon je **-n** havas regule ESP; IDO uzas ĝin nur, se la objekto antaŭiras subjekton. Finaĵon **-n** uzas NOV por genitivo.